

Álit

um frv. til l. um breyt. á l. nr. 96/2009, um heimild til handa fjármálaráðherra, fyrir hönd ríkissjóðs, til að ábyrgjast lán Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta frá breska og hollenska ríkinu til að standa straum af greiðslum til innstæðueigenda hjá Landsbanka Íslands hf. [eftir 2. umr.].

Frá 1. minni hluta efnahags- og skattanefndar.

Með bréfi til formanns efnahags- og skattanefndar, dags. 10. desember 2009, eftir að frumvarpi til laga um breytingar á Icesave-lögunum svokölluðu hafði verið vísað til fjárlaganefndar á milli 2. og 3. umræðu, óskaði fjárlaganefnd eftir að efnahags- og skattanefnd kannaði eftirfarandi efnisþætti málsins:

1. Lagt yrði mat á efnahagslega áhættu af því að hafa skilyrðislausu greiðsluskyldu á vöxtum af Icesave-lánunum.
2. Lagt yrði mat á þær breytingar sem gerðar hafa verið á efnahagslegu fyrirvörum frá því í sumar.
3. Gerður yrði samanburður á föstum vöxtum og breytilegum. Enn fremur að leitað verði eftir samanburði á vöxtum Icesave-samninganna og öðrum sambærilegum lánasamningum eða erlendum lánunum.
4. Lagt yrði mat á gengisáhættu samninganna.
5. Lagt yrði mat á þýðingu nýrra upplýsinga um mat Alþjóðagjaldeyrissjóðsins (AGS) á greiðsluþoli ríkissjóðs.
6. Lagt yrði mat á afleiðingar þess að frumvarpið verði ekki samþykkt eða að það dragist.

Málið var lauslega rætt í efnahags- og skattanefnd og rætt um að fá áhættugreiningu á samninginn. Málið var svo tekið út úr nefndinni án frekari umræðu þrátt fyrir mótmæli stjórnarandstæðinga í nefndinni 22. des. 2009. Seinna kom í ljós að fjárlaganefnd Alþingis óskaði eftir framangreindri áhættugreiningu hjá IFS greiningu. Hér á eftir fer álit 1. minni hluta efnahags- og skattanefndar um framangreind atriði.

1. Efnahagsleg áhætta af skilyrðislausri greiðsluskyldu á vöxtum af Icesave-lánunum.

Í umsögn Seðlabanka Íslands kemur fram að sé miðað við 50% endurheimtur úr búi Landsbanka Íslands, veldur ákvæðið um að alltaf skuli greiða áfallna vexti því að fyrstu tvö árin verða greiðslur af lánunum hærri en hámarksgreiðslan samkvæmt þeim fyrirvörum sem settir voru með Icesave-lögunum, nr. 96/2009. Seðlabankinn telur þó ákvæðið um skilyrðislausu greiðsluskyldu af vöxtum ekki hafa áhrif verði endurheimtur 75% eða 90%. Í útreikningum Seðlabankans er þó ekki tekið tillit til gengisáhættu.

Í minnisblaði sínu til efnahags- og skattanefndar bendir Friðrik Már Baldursson á að nauðsynlegt er að gera áhættugreiningu á því að vextir skuli greiddast að fullu. Slík greining hafði ekki farið fram sem telja verður gagnrýniverð en þó er komið inn á þetta vandamál í áður nefndri áhættugreiningu IFS greiningar. Þrátt fyrir að setja upp líkan telur Friðrik nauð-

synlegt að gera fullkomnari áhættugreiningu af þeirri áhættu sem felst í greiðsluákvæðum frumvarpsins.

Í álitinu sýnir Daniel Gros á að samkvæmt nýjustu upplýsingum frá AGS um efnahagshorfur í heiminum muni Ísland greiða vexti af Icesave-lánunum í langan tíma eftir 2016 og skiptir miklu máli hvort hagvöxtur á Íslandi verði yfir nafnvöxtum Icesave-lánanna, 5,55%. Gros kemst í álitinu að þeirri niðurstöðu að líklegt sé að hagvöxtur hér verði lægra prósentuhlutfall en vextir af lánunum. Hættan á þessu sé mikil og gangi Ísland í Evrópusambandið og myntbandalagið virðist hún aukast enda hafi landið þá ekki lengur stjórn á vexti vergrar landframleiðslu. Hækki gengi punds gagnvart evru telur Gros að ástandið muni verða enn verra.

Í niðurlagi inngangs áhættugreiningar IFS greiningar á bls. 5 segir:

„Varfærið mat á óvissuþáttum gefur mat á líkum á verulegum greiðsluerfiðleikum (greiðslufalli) séu 10%. Niðurstaða okkar er að það mun reyna á fyrirvarana í viðaukum. Við gerðum fjórar sviðsmyndir og í öllum sviðsmyndum eru afborganir af Icesave hærri en sem nemur 6% af aukningu vergrar landsframleiðslu fyrstu ár greiðslutímans.“

Þá er rætt um áhættu vegna gengissveiflna krónunnar þar sem forgangskröfur í Landsbankann eru frýstar í krónutölu miðað við 22. apríl 2009 en 90% af eignum Landbankans eru í erlendum myntum. Ef þær myntir hækka í verði vegna gengisfalls krónunnar getur Landsbankinn greitt meira upp í forgangskröfur og hefur það verið að gerast frá 22. apríl. Ef krónan félli um 6% til viðbótar á næstu 2–3 árum færi Landsbankinn að greiða almennar kröfur sem eru fleiri þúsund milljarðar kr. Við þetta sama gengisfall hafa kröfur Breta og Hollendinga á innlánstryggingarsjóð hins vegar vaxið hlutfallslega þannig að staða hans hefur versnað þó að hann fái aukinn hluta af krónufrystri forgangskröfu sinni greiddan. Í áhættugreiningu IFS greiningar, bls. 7, kemur fram að eftirstöðvar skulda vegna Icesave geti sveiflast frá 171 milljarði kr. til 707 milljarða kr. eftir því hvort krónan styrkist um 5% á ári eða fellur um 6% á ári.

Þá hefur komið fram að nærri 200 milljarðar kr. af eignum Landsbankans eru laust fé sem fær því ekki mikla ávöxtun (sennilega undir 1%) í núverandi stöðu skammtíma vaxta á erlenda mynt á meðan innlánstryggingarsjóður greiðir ofurvexti, 5,55%. Það ætti að koma til skoðunar að Landsbankinn láni innlánstryggingarsjóði þessa fjármuni með t.d. 1,5% vöxtum sem mundi létta á þeim síðarnefnda þeim ofurvöxtum, 5,55%, sem eru á Icesave-samningunum.

Í áhættugreiningu IFS greiningar eru skoðaðar fjórar sviðsmyndir af mismunandi verðbólgu, raungengi og hagvexti. Niðurstaða er sú að í öllum sviðsmyndum mun reyna á fyrirvara samningsins og lánstíminn lengist í allt að 37 ár. Ekki er gert ráð fyrir verðhjöðnun í Bretlandi eða evrulöndum í þessum sviðsmyndum og reyndar er gert ráð fyrir að verðbólga í Bretlandi verði ekki undir 1,5% á ári.

Þá er í áhættugreiningunni rætt um áhættu af verðsveiflum á fiski og áli. Einnig er rætt um neikvæð áhrif mikillar skuldsetningar á hagvöxt. Þá er rætt um nýjar virkjanir og álver og áhrif þess á útflutningstekjur og komið inn á fólksflóttu og neikvæð áhrif hans. Þá eru færð rök fyrir því að skynsamlegra væri að nota breytilega vexti í ljósi þess hve háir föstu vextirnir eru og að jákvæð fylgni er milli breytilegra vaxta og verðs fyrir ferðamennsku, ál og fisk.

2. Breytingar sem gerðar hafa verið á efnahagslegum fyrirvörum Icesave-laganna.

Í 3. gr. laga nr. 96/2009 er kveðið á um að hámarksafborgun af skuldbindingum vegna Icesave-lánanna verði 6% af hagvexti hvers árs að því gefnu að landsframleiðsla ársins 2016 verði hærri en ársins 2009 mælt í pundum eða evrum. Jafnframt er gert ráð fyrir að ríkis-

ábyrgðin falli niður árið 2024. Þessir fyrirvarar hafa nú verið aftengdir og þar með eru efnahagslegir fyrirvarar að engu orðnir.

Veigamestu efnahagslegu breytingarnar eru tvær:

- Ríkisábyrgðin er ekki takmörkuð í tíma.
- Ætíð skal greiða 5,55% vexti af skuldbindingunum árlega frá 2016 án tillits til efnahagslegrar stöðu Íslands á hverjum tíma.

Í nýjum Icesave-samningum er kveðið á um að ávallt skuli greiða vexti af höfuðstóli lána en að höfuðstólsgreiðsla sé takmörkuð við 6% af hagvexti. Ef forsendur um hagvöxt breyta verða lánin framlengd allt þar til að þau eru að fullu greidd. Vaxtagreiðslan miðað við 300 milljarða kr. höfuðstól verður því 16,5 milljarðar kr. árlega ef ekkert er greitt af höfuðstólnum. Þetta ber með sér mikla hættu ef illa gengur með hagvöxtinn í framtíðinni. Mikilvægt er að hafa reynslu Japana frá 8. og 9. áratug síðustu aldar í huga. Eftir kreppuna þar tók við langvarandi stöðnunarskeið, m.a. vegna mikillar skuldabyrði. Hagvöxtur var lítill sem enginn og efnahagslífinu hnignaði. Ef svipuð staða kæmi upp hér á landi í framtíðinni, sem er alls ekki óhugsandi ef núverandi atvinnu- og skattastefna er höfð í huga, gæti aftenging efnahagsfyrirvarans leitt miklar efnahagslegar hörmungar yfir landið.

Í efnahagslegu fyrirvörum er gert ráð fyrir að ef hagvaxtarreglan leiðir af einhverjum orsökum til þess að eitthvað stendur eftir af höfuðstóli árið 2024 verða lánin framlengd allt þar til þau hafa verið greidd upp. Visbendingin sem er falin í því að lán hafi verið framlengd eftir 2024 er að hagvaxtarforsendur hafi brostið. Ef svo fer verður íslenskt efnahagslíf fast í vítahring stöðunar og versnandi lífskjara og ekki er tekið mið af Brussel-viðmiðunum. Óásættanlegt er að setja enn auknar byrðar á Íslendinga við slíkar aðstæður. Á þessu atriði tók efnahagslegi fyrirvarinn sem aftengdur var.

3. Vextir.

Samband nafnvaxta, verðbólgu og raunvaxta.

Fjármagn, t.d. 100 pund, sem ber t.d. 5,55% nafnvexti í 1,5% verðbólgu vex um nafnvextina á einu ári í 105,55 pund. Verðbólgan, 1,5%, gerir það að verkum að allar vörur hafa hækkað að jafnaði úr 1 pund í 1,015 pund. Til þess að finna hversu mikið má kaupa fyrir 105,55 pund miðað við árið áður þarf að deila með 1,015, þ.e. $105,55/1,015 = 103,9901$. Þess vegna er hægt að kaupa 3,9901% meiri vörur en árið áður fyrir 100 pund auk 5,55% vaxta. 3,9901% er raunvextir sem 5,55% nafnvextir gefa í 1,5% verðbólgu. Stærðfræðilega er þetta samband sett upp sem $1+r = (1+v)/(1+i)$ og því fást raunvextirnir:

$$r = (1+v) / (1+i) - 1.$$

Hér eru r raunvextir, v eru vextir og i er verðbólga.

Dæmi: Sparifjareigandi (á Íslandi!) fékk 10% nafnvexti í 18% verðbólgu á síðasta ári. Raunvextirnir voru því:

$$r = 1,10 / 1,18 - 1 = -6,78\%.$$

Hann tapaði 6,78% af upphæðinni (og greiddi auk þess 10% fjármagnstekjuskatt sem jók tapið í $r = 1,09 / 1,18 - 1 = -7,63\%$).

Tvöföldunartími og helmingunartími raunverðs.

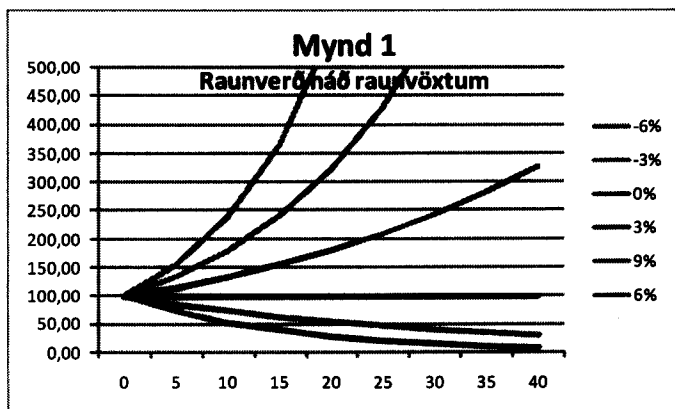
Mikilvægasti þátturinn við langtímaávöxtun fjár eru raunvextirnir því þeir segja til um hvað raunverðmæti fjárens vex á hverjum tíma. Ef raunvextir eru jákvæðir yfir langan tíma vex raunverðmæti eignarinnar en minnkar ef raunvextir eru neikvæðir, þ.e. ef verðbólga er meiri en nafnvextir. Þegar fastir árlegir vextir (nafnvextir eða raunvextir) bætast við höfuðstól má margfalda upphaflega upphæð með $(1 + v)$ og svo aftur og aftur. Eftir t.d. sjö og hálf t. ári (en það er tíminn frá því að vextir byrjuðu að reiknast, 1. janúar 2009 til 1. greiðsludags, 5. júní 2016) er 1 pund með 5,55% vöxtum orðið að $1 \times (1 + 5,55\%)^{7,5} = 1,0555^{7,5} = 1,5$. Icesave-lánið hefur því vaxið um 50% í evrum og pundum á þessum tíma. Til frádráttar koma innborganir frá gamla Landsbankanum. sem skuldar þessar fjármuni.

Að því gefnu að verðbólga verði 1,5% allan tímann í bæði pundi og evru verða raunvextir 3,99% eins og að framan greinir. Þá verður raunskuldin $(1+r)^{7,5} = 1,0399^{7,5} = 1,341$. Skuldin hefur vaxið um rúman þriðjung að raungildi og það þýðir að flytja þarf út þriðjungi fleiri tonn af fiski eða áli eða þjónusta þriðjungi fleiri ferðamenn til þess að greiða skuldina eftir 7,5 ár, að því gefnu að verðbólga verði 1,5% í þessum myntum og verð á áli og fiski og gistingu fylgi verðlagi almennt í þessum löndum.

Þetta er alveg sérstaklega mikilvægt núna þegar búið er að kippa burt þeim fyrirvörum, sem áttu að tryggja þjóðina fyrir óvæntum áföllum og eru í gildandi lögum frá 2. september sl. Núna geta skuldbindingarnar orðið ævarandi og því hafa raunvextir æ sterkara vægi. Í töflu 1 og mynd 1 er að finna áhrif mismundi raunvaxta á raunvirði eigna/skulda.

Tafla 1. Raunverð háð raunvöxtum.

Ár	Raunvextir					
	-6%	-3%	0%	3%	6%	9%
0	100	100	100	100	100	100
5	73	86	100	116	134	154
10	54	74	100	134	179	237
15	40	63	100	156	240	364
20	29	54	100	181	321	560
25	21	47	100	209	429	862
30	16	40	100	243	574	1.327
35	11	34	100	281	769	2.041
40	8	30	100	326	1.029	3.141

Talað er um tvöföldunartíma raunávöxtunar sem þann tíma sem það tekur fjármagn sem nýtur þeirrar ávöxtunar að tvöfaldað að raunvirði. Það er $(1+r)^t = 2$. Auðvelt er að finna þann tíma með því að taka lógaritma báðum megin: $t \log(1+r) = \log(2) \rightarrow t = \log(2)/\log(1+r)$. Helmingunartími er á sambærilegan hátt skilgreindur sem sá tími sem neikvæð raunávöxtun þarf til að helminga eign að raunvirði. $(1+r)^t = 1/2$. Eins og áður fylgir að $t \log(1+r) = \log(1/2) = -\log(2) \rightarrow t = -\log(2)/\log(1+r)$ (ath. $\log(1+r)$ er neikvæð tala ef r er neikvæð tala). Þessi tvö hugtök skipta meginmáli þegar meta skal fjárfestingar eða lántökur. Í töflu 2 er að finna samband raunvaxta og tvöföldunartíma og helmingunartíma.

Tafla 2. Samband raunvaxta og tvöföldunartíma og helmingunartíma.

	„Helmingunartími“ ár	„Tvöföldunartími“ ár
-6,0%	11,2	
-4,5%	15,1	
-3,0%	22,8	
-1,5%	45,9	
0,0%		
1,5%		46,6
3,0%		23,4
4,5%		15,7
6,0%		11,9
7,5%		9,6
9,0%		8,0

Samanburður á vöxtum Icesave-lánanna og vöxtum á sambærilegum lánasamningum eða erlendum lánum.

Í álitinu bendir Daniel Gros á að 5,55% vextir Icesave-lánanna gætu vel reynst hærri en langtímahagvöxtur en slíkt getur haft alvarlegar afleiðingar til langs tíma. Að hans mati er líklegt að hagvöxtur verði hér minni en vextir af lánunum. Gros bendir einnig á að innstæðutryggingakerfi Breta og Hollendinga séu að miklu leyti fjármöggnuð af lánunum úr ríkissjóði landanna. Þeir útlánsvextir sem yfirvöld í Bretlandi bjóði innstæðutryggingasjóði sínum

séu 1,5% eða 4% lægri en vextirnir sem krafist er af íslenska innstæðutryggingarsjóðnum. Sjóðurinn í Hollandi krefst engra vaxta.

Gros bendir á að íslensk yfirvöld séu beðin um að koma eins fram við íslenska og erlenda innstæðueigendur og telur því að á móti sé hægt að fara fram á það við bresk yfirvöld að þeir mismuni ekki og komi eins fram við þarlenda og erlenda innstæðutryggingasjóði. Eðlileg er því að sambærileg vaxtakjör bjóðist íslenska sjóðnum og vextir af Icesave-lánunum lækki í 1,5%, a.m.k. tímabundið.

Gros bendir á að breski ríkissjóðurinn hefur samþykkt að á næstu þremur árum muni þarlenda bankakerfið ekki undir nokkrum kringumstæðum þurfa að greiða meira en 1 milljarð punda í vexti af öllum fjármunum sem fara til breska innstæðutryggingasjóðsins frá ríkissjóði. Ef sambærilegt þak ætti við um Ísland væru efri mörk á vaxtagreiðslur um 5 milljón evrur á ári þar sem hagkerfi Bretlands er um 200 sinnum stærra en það íslenska.

4. Gengisáhætta Icesave-samninganna.

Kröfur í þrotabú Landsbanka Íslands hf. miðast við gengi íslensku krónunnar 22. apríl 2009. Krafa Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta í búið er því fryst við gengi þess dags og nemur 670 milljörðum kr. sem var jafnvirði lána Breta og Hollendinga miðað við gengi krónunnar þennan dag. Veikist gengi krónunnar frá því sem var í apríl eins og nú hefur gerst mun virði eigna þrotabúsins hækka í krónum talið og þá getur komið upp sú staða að þrotabú Landsbankans geti ekki greitt allar forgangskröfur, sem þýðir að þak er á þeirri úthlutun sem tryggingarsjóðurinn getur fengið. Skuldbindingar sjóðsins gagnvart Bretum og Hollendingum breytast aftur á móti ekki. Af þessu leiðir að almennir kröfuhafar í þrotabúið hafa af því hag að krónan verði sem veikust því þá aukast möguleikar þeirra til að fá greiðslur úr búinu.

Verðbólga eða verðhjöðnun í pundum eða evru.

Þegar horft er til Icesave-skuldbindinganna er sennilega einn stærsti áhættuþátturinn hvernig verðlag þróast í Bretlandi og evrulöndum. Lítil reynsla er enn komin af evrunni þar sem hún var tekin upp fyrir tíu árum en þann tíma hefur verðbólga í evrn verið um 2% en hefur lækkað mikið undanfarið (verðhjöðnun júní til okt.). Mörghundruð ára reynsla er hins vegar af verðbólgu í pundum. Tvö tímabil skera sig þat úr. Árin 1921 til og með 1934, í 14 ár, var verðhjöðnun í Bretlandi. Hún var mest 14% 1922 og var um 3,31% að meðaltali (geometrískt) allt tímabilið. Slík verðhjöðnun yfir allan tíma Icesave-skuldbindinganna gæfi $r = (1+5,55\%)/(1-3,31\%) - 1 = 9,16\%$ raunvexti. Þeir tvöfalda raunvirði hins vegar skuldarinnar á 7,9 árum. Það þýðir að í upphafi greiðslutímans, 2016, þyrfti nánast tvöfalt fleiri tonn af áli og fiski til að greiða af skuldinni en verðlag í pundum í upphafi samnings gerði ráð fyrir að því gefnu að verð á áli, fiski og ferðaþjónustu í pundum þróist í takt við verðlag almennt í Bretlandi, þ.e. lækki í verði um 3,31% á ári. Ljóst er að slík staða yrði mjög þungbær, sérstaklega ef slík verðhjöðnun héldi áfram.

Annað tímabil eru árin frá 1969 til og með 1982, 14 ár sem einkenndust af verðbólgu í Bretlandi, sem varð mest 24,2% árið 1975. Að meðaltali (geometrískt) varð verðbólgan 11,93% yfir allt tímabilið. Ef slík staða kæmi upp allan tíma Icesave-skuldbindinganna yrðu raunvextir neikvæðir, -5,70%, sem gæfi að helmingunartíminn yrði 11,8 ár. Þá þyrfti, að gefnum áðurnefndum forsendum, einungis um helming af þeim fiski og áli til að greiða skuldbindingarnar.

Mjög mismunandi álit og spár eru um þróun verðlags á Bretlandi og evrulöndum á næsta áratug og lengur. Margir telja að gífurleg prentun peninga á þessum svæðum til bjargar

fjármálakerfinu geti ekki annað en komið fram sem verðbólga. Aðrir telja að mjög mikil áhættufælni og það að opinberir aðilar stjórnri bönkunum í auknum mæli kunni að leiða til stöðnunar og verðhjöðnunar. Bent er á reynslu Japana í því sambandi. Þó ætti að vera ljóst að verðbólguþróun í evru og pundum getur haft afdrifaríkar afleiðingar fyrir greiðslubyrði af Icesave-samningunum og jafnljóst ætti að vera að íslensk stjórnvöld hafa engin áhrif á þá þróun.

5. Afleiðingar þess að frumvarpið verði ekki samþykkt eða að það dragist.

Margir virðast þeirrar skoðunar að samþykkt ríkisábyrgðarinnar flýti endurreisninni og því sé rétt að afgreiða málið hið snarasta. Í þessari skoðun felst grundvallarmisskilningur. Vissulega væri einu vandamálinu færra til skamms tíma ef Icesave væri frá og aðilar á fjármálamarkaði gætu með meiri vissu metið hvort lána bæri Íslandi til endurreisnarinnar eður ei. En þar með er ekki öll sagan sögð. Nægilega margar vísbendingar hafa komið fram sem benda í þá átt að lífskjörum muni hraka mjög á næstu árum ef landið þarf að standa undir skuldabyrðinni sem Icesave fylgir. Fáir efast um að Ísland geti staðið við skuldbindingarnar en það verður þá á kostnað einhvers annars, hér gilda hin augljósu sannindi að sömu krónunni verður ekki eytt oftar en einu sinni. Hrakandi lífskjörum fylgir fólksflótti og landið getur þannig hæglega fest sig í vítahring versnandi lífskjara og landflóttu. Um þetta orsakasamband eru nægjanlega mörg dæmi úr efnahagssögu heimsins til hægt sé að líta fram hjá því.

En hvað með að hafna samningnum? Nokkuð augljóst er að það mun gera endurreisnina erfiðari í bráð. Óvissan sem fylgir höfnun fælist frá erlenda fjárfestingu og viðheldur vantrú á Íslandi á fjármálamörkuðum erlendis. Ísland yrði þá að byggjast upp á því sem aflað er í landinu. Til lengri tíma litið munu lífskjör þó verða betri vegna þess að ekki þyrfti að standa undir skuldabyrðinni vegna Icesave. Krónunni sem eytt hefði verið í Icesave yrði veitt til fjárfestingar innan lands og þar með hagvaxtar og bættra lífskjara. Af framangreindu má sjá að samþykkt felur í sér skammtímaábata en verri lífskjör til lengri tíma litið. Höfnun felur í sér að kreppan lengist eitthvað en framtíðarhorfurnar batna. Valið snýst því milli skammtíma- og langtímasjónarmiða. Í því felst sennilega ástæðan fyrir því að stjórnarflokkarnir vilja samþykkja ríkisábyrgðina. Meginhugsun þeirra er byggð á skammtímasjónarmiðum – að halda völdum.

Daniel Gros bendir á í álitinu sínu að verði frumvarpið ekki samþykkt geti það þýtt að framboð utanaðkomandi fjármögnunar minnki til skamms tíma. Hann bætir því þó við að óvíst sé að svo verði og erfitt sé að meta hvað verði um framboð erlends fjármagns. Gros telur slíkt heldur ekki vera aðalmálið þar sem þörf Íslands fyrir aðgang að erlendu fjármagni verði lítið á næstunni.

Gros bendir á að það að hafna frumvarpinu geti haft neikvæð áhrif til skamms tíma en telur efnahag Íslands þó betur borgið með því að hafna því.

Í ljósi framangreinds leggur 1. minni hluti til að málinu verði hafnað.

Alþingi, 28. desember 2009.

Tryggvi Þór Herbertsson.
Pétur H. Blöndal.